

Nytt om navn >

Roald Bahr. Foto
Karen Christensen,
Norges idrettshøg-
skole

Prisvinnerne – fra
venstre Åshild Tellef-
sen Håland, Unn Ljø-
stad, Åse Mygland og
Glenn Haugeberg.
Haugeberg var på
forskerkonferanse
i USA da prisen ble
delt ut og er her
representert ved sin
leder Dag Soldal. Foto
Anette Strømsbo Gjørv

Ny sjeflege ved Olympiatoppen

Roald Bahr (f. 1957) er ansatt som ny sjeflege ved Olympiatoppen. Han overtar etter Lars Engebretsen (f. 1949), som har bedt om avløsning.

Bahr tok medisinsk embetseksamen i Oslo i 1985 og doktorgraden i idrettsmedisin i 1991.

Det er Olympiatoppen som har det operative ansvaret for og myndigheten til å utvikle norsk toppidrett. De har et helseansvar for resultatene i norsk toppidrett, i tillegg til å ha gjennomføringsansvar for Norges deltakelse i de olympiske leker og Paralympics.

Den nye sjeflegen er professor i idrettsmedisin ved Norges idrettshøgskole og leder for Senter for idrettsskedeforskning, noe han vil fortsette med, men han slutter som leder for Seksjon for idrettsmedisinske fag ved Norges idrettshøgskole.

Han har siden 2008 vært medlem i IOCs medisinske komité og er president i FIVBs (det internasjonale volleyballforbundet) medisinske komité. Dessuten er han tidligere landslagsspiller og landslagstrener i volleyball.

Bahr er autorisert som idrettslege av Norsk idrettsmedisinsk forening (NIMF) og er fellow i American College of Sports Medicine.

Han er landslagslege for Norges volleyballforbund med ansvar for landslagene i sandvolleyball. Han er også leder for idrettsmedisinsk råd i Norges idrettsforbund og i Norges Olympiske Komité.

Sørlandet sykehus feiret forskere med pris

Fire av de beste forskerne ved Sørlandet sykehus har fått sykehusets forskningspris for 2010. De har utmerket seg ved å få sine artikler publisert i meritterende medisinske tidsskrifter.

– Vi er spesielt stolte av at forskningen vår er så klinisk rettet, altså at den får rask betydning for den enkelte pasient, sa forskningsleder Svein Gunnar Gundersen i sin tale til prisvinnerne.

For å få Sørlandet sykehus' forskningspris må man ha publisert en forskningsartikkel på nivå 2, det vil si utgitt i et av de ledende tidsskrifter innenfor hvert fagfelt, dessuten må man være førsteforfatter. Prisen er på 10 000 kroner pluss en plakett.

Psykologspesialist Åshild Tellefsen Håland er den første i verden som i en vanlig poliklinikk med et representativt pasientgrunnlag har forsket på effekten av gruppebasert kognitiv atferdsterapi for personer med tvangslidelser (www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20359692): Det virker!

Unn Ljøstad (f. 1962) har forsket på personer med borrelia som har fått behandling (www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19645771) og har stilt spørsmålet: Hvorfor har de fortsatt plager etter ett år?

Åse Mygland (f. 1958) har sett på flere spørsmål rundt flåttbårne sykdommer: Hva skal til for å diagnostisere? Hvilke laboratorietester er nyttige? Hvilke antibiotika virker? Ved å sammenlikne over 100 forskningsartikler om emnene har hun lett etter svaret på disse spørsmålene (www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19930447).

Glenn Haugeberg (f. 1962) har skrevet en artikkel som viser at tap av beinmasse i hoften er et tidlig funn hos pasienter med inflammatoriske revmatiske ryggsmertter (spondyloartropatier), og at det kan vise betydningen av tidlig aggressiv behandling ved udifferensierte spondyloartropatier (www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/20448291).

Elisabeth Swensen.
Foto Tidsskriftet

Årets Løvetann ble Elisabeth Swensen

Under Nidaroskongressen i oktober i år fikk Elisabeth Swensen (f. 1951), kommunelege i Seljord, tildelt Løvetannprisen for 2011.

Swensen tok medisinsk embetseksamen i Oslo i 1980 og ble godkjent spesialist i allmennmedisin i 1994.

Norsk forening for allmennmedisin deler ut Løvetannprisen en gang årlig under Primærmedisinsk uke (PMU) eller Nidaroskongressen. Prisen består av et litografi av Barbara Vogler og 20 000 kroner. Den deles ut til en allmennlege som har gjort en innsats for faget. Innsatsen kan være på sentralt eller lokalt plan, i det stille eller i mediene, faglig eller organisatorisk, praktisk eller teoretisk.

I nominasjonen for årets Løvetann heter det som følger:

«Hennes virke som allmennpraktiker og kommunelege 1 i en liten landkommune på Østlandet gjennom mer enn 30 år har sikret legitimitet til hennes tallrike utspill, innspill, ideer og provokasjoner. Hun har inntatt mange talerstoler og har alltid forsvart plassen godt – det være seg som styremedlem i vårt faglige selskap, redaktør i Utposten, redaktør i Tidsskriftet, medlem av Working Party of Rural Health i WONCA, som kursarrangør og foreleser, som skribent i dagspressen og på EYR, eller som veileder for en rekke

turnusleger og spesialistkandidater i allmennmedisin. Hun har greid det mesterstykket det er å være kritisk til det bestående og samtidig stadig være aktuell som Legeforeningens representant i en rekke sammenhenger, i den siste tid i faglige fora der eksempelvis spørsmål som sykmeldingspraksis og krisehåndtering skal retningslinjefestes. Med kritisk blikk ga hun risikotenkningen i medisinen nytt innhold på begynnelsen av 1990-tallet, og hun var den første til å problematisere nyhetene om den sanne viten da EBM-bølgen skylte innover landet like før tusenårsskiftet. Før distriktsmedisin var et kjent begrep her til lands, så hun behovet for å snakke om helsetjeneste i Utkant-Norge og beskrive hvordan tilbudet til befolkningen henger sammen med den generelle samfunnsutviklingen, og hun var en pioner i oppbyggingen av Senter for distriktsmedisin ved Universitetet i Tromsø, der hun nå deltar som regional koordinator og som medlem av styringsgruppa.

Hun er for en nedtrappingsplan i psykiatrien, og er en kompromissløs forsvarer for en bred normalvariasjon i menneskets liv som biologisk og psykologisk vesen, og hun mener allmennlegen skal være garantisten for at ingen urettmessig skal behandles som syk. Ingen som har

synspunkter på disse spørsmål, er i tvil om at hennes meninger er velbegrunnede og vanskelige å gjendrive.

Hennes presise formuleringsevne er misunnelsesverdig – og som oftest til å tåle også for den som blir utsatt for den når hun er på krigsstien. Og det kan hun være. Det er ikke vanskelig å finne eksempler – noen store saker handler om fastlønn for norske allmennleger, kamp mot korrupsjon og økende kommersialisering i helsetjenesten og arbeid for bruk av nordisk språk, så sant det overhodet lar seg gjøre, når leger møtes over landegrensene.

Hun sier sjelden nei når hun blir spurt om å bidra med tankekraft og kreativitet, og kanskje sier hun nei for sjelden? Men når hun sier ja, holder hun alltid til mål. Om det innebærer bilkjøring i timevis, korte netter og logistisk akrobatikk i et liv med fire barn, en kommunes helsetjeneste og egen helse som primære ansvarsområder.

Den allmennmedisinske diskurs hadde ikke vært den samme uten henne.

Årets Løvetann heter Elisabeth Swensen!»

Engelsk oversettelse av innlegget på www.tidsskriftet.no